

PÝCHA HANBY a PÝCHA DOKONALOSTI – 2.časť

Všeobecne ľudské bytosti nedokážu rozlišovať vibráciu falošnej pokory od skutočnej pokory. Je to tak preto, že väčšina ľudských bytostí sústavne hrá hru strachu, ktorú som pomenoval Prvotná manipulácia strachu. A tak ako ľudské bytosti stále niekoho kritizujete, hodnotíte, porovnávate, ohovárate, odsudzujete a súdite, pričom si vôbec neuvedomujete, že za týmto vašim konaním je pýcha dokonalosti, ktorej nedeliteľnou súčasťou je pýcha hanby.

Práve preto, že vaše konanie ovládajú hlavy pýchy, ktoré vám zatvorili alebo oslepili váš vnútorný zrak, nedokážete vidieť práve tie energie, ktoré VY SAMI tvoríte. Nedokážete rozoznať vibrácie a frekvencie svojho vlastného tvorenia. Práve preto vás strach alebo pýcha dokážu tak ľahko manipulovať, pretože energiu, ktorú tvoríte a vibráciu, ktorú vysielate, vôbec nevidíte. Dôsledkom tejto skutočnosti je to, že nedokážete rozlíšiť falošnú pokoru od skutočnej pokory. Práve preto nevidíte, keď ľudská bytosť svoju pokoru len predstiera a v skutočnosti je to nesmierne pyšná bytosť ovládaná mnohými hlavami pých, ktorá vo vzťahu k ostatným ľuďom v spolupráci s hlavou pýchy dokáže vytvoriť dokonalú ilúziu falošnej pokory, ktorá však navonok, je vo vzťahu k ostatným ľuďom prijímaná, ako skutočná pokora. Ten rozdiel je vo vibrácií, ktorou tá ľudská bytosť pokoru tvorí. Pri tej falošnej pokore je tvorená energiou pýchy a to je úplne iná frekvencia, ako pri tej skutočnej pokore, ktorá je tvorená energiou Lásky a to je zase úplne iná frekvencia, ktorú potom ľudská bytosť navonok smerom k ostatným ľudským bytostiam vysielala.

Práve preto, že hráte túto prvotnú manipuláciu strachu a váš vnútorný zrak je zatvorený, nedokážete tie odlišné frekvencie cítiť a ani vnímať. A toto je uzatvorený kruh.

Pýcha hanby vytvára v ľudskej bytosti ilúziu pokory. Práve preto, že klame samú seba, nedokáže byť úprimná k sebe samej a tak vôbec potom nevidí, že svoj život žije vo falošnej predstieranej pokore a je ovládaná pýchou dokonalosti, ktorej nedeliteľnou, nerozdeliteľnou a neoddeliteľnou súčasťou je pýcha hanby. A toto je uzatvorený kruh.

Následne sa táto ľudská bytosť v dôsledku udalostí, ktoré sa potom stanú, preklopí do pýchy obete a vytvorí si sama v sebe pocit viny a neodpustenie voči sebe samej a nedokáže s tým do konca svojho života nič urobiť, pretože falošná pokora jej nedovolí prijať zodpovednosť za to, že sa mohla myliť, že mohla urobiť chybu, pretože vo vzťahu k ostatným ľudským bytostiam by tak stratila svoju dokonalosť. A toto je uzatvorený kruh.

Ostatné ľudské bytosti vidia a vnímajú tú ľudskú bytosť ako absolútne dokonalú a nesmierne pokornú a tak je pre nich príkladom. Avšak vôbec nevidia, že je to falošná ilúzia, ktorú vytvára pýcha hanby tej dokonalej ľudskej bytosti, ktorá jej bráni v tom, aby tým ostatným ľuďom povedala pravdu, pretože by sa tak stratila ilúzia jej vlastnej dokonalosti.

A toto je uzatvorený kruh.

Pýcha hanby nedovoľuje v spolupráci s pýchou obete tej ľudskej bytosti prijať zodpovednosť za vytvorenie ilúzie o jej absolútnej dokonalosti a práve preto nevidí, že je to práve pýcha hanby, ktorá jej nedovoľuje, aby to mohla sama sebe odpustiť, aby mohla rozpustiť ten nesmierne hlboký pocit viny, ktorý si sama v sebe vytvorila, že tých ostatných klamala.

A toto je uzatvorený kruh.

V tomto prípade hrá dôležitú úlohu aj pýcha hanby, ktorá v spolupráci s pýchou obete, jej bráni v tom, aby si mohla uvedomiť, že v prvom rade potrebuje byť ochotná to odpustiť sama sebe,

pretože neprijala zodpovednosť za to, že v dôsledku toho, že nedokázala byť úprimná sama k sebe, tak v prvom rade klamala samú seba.

A toto je uzatvorený kruh, v ktorom jednotlivé pýchy nedovoľujú tej ľudskej bytosti, aby si ten vytvorený pocit viny dokázala sama sebe odpustiť. V situácii kedy sa potom stane, že v živote tej ľudskej bytosti nastali také situácie, že tým ostatným ľudským bytostiam už nemôže tú pravdu vypovedať, práve preto, že v dôsledku jej klamstva ony potom zomreli, nedokáže ten následný pocit viny sama sebe odpustiť, pretože tú pravdu už nemá komu povedať.

Vtedy pýcha hanby práve preto, že tých ostatných ľudí klamala, uzatvorí pocit viny v duši ľudskej bytosti, pretože ona s tým pocitom zomiera. Nesie si potom ten pocit viny vo svojej duši taký dlhý čas, kým bude pripravená na to, aby prijala vlastnú zodpovednosť za to, že tých ostatných ľudí klamala a oni v dôsledku toho klamstva zomreli, aby im tú pravdu dokázala vypovedať. Prijatím vlastnej zodpovednosti a vypovedaním pravdy o svojom klamstve sa rozpustí ilúzia falošnej pokory, ktorú vytvorila pýcha hanby a až potom sa tá ľudská bytosť môže vrátiť ku skutočnej pokore. Skutočná pokora rozpúšťa hlavy pýchy, ktoré v ľudskej bytosti narástli a ktoré ju ovládali. Až keď skutočná pokora rozpustí hlavy pýchy, nájde ľudská bytosť v sebe súcitu, aby bola pripravená to odpustiť sama sebe. A v tejto chvíli potom už dokáže prijať dar milosti odpustenia od ľudských bytostí, ktorým klamala. Práve milosť odpustenia ľudských bytostí ktorým klamala, rozpúšťa pýchu hanby, ktorá tú ľudskú bytosť ovládala a ktorá jej nedovoľovala, aby to mohla odpustiť sama sebe.

A toto je uzatvorený kruh.

Až dovedy pokiaľ Kriniša neprijme milosť odpustenia od ostatných ľudí, ktorým klamala, nerozpustí sa pýcha hanby, ktorú ona sama v sebe vytvorila. Paradox spočíva v tom, že práve táto pýcha hanby v nej vytvára ilúziu presvedčenia, že ona nie je hodná toho, aby jej tie duše odpustili. Práve preto tú milosť odpustenia neprijme a tak sa točí v začarovanom kruhu, ktorý však vôbec nevidí, pretože je stále v obeti.

Ten gordický uzol, ktorý pýcha hanby vytvára, drží energie a emócie všetkých tých negatívnych vibrácií krívd, ponížení, utrpení, zlyhaní, nepochopení, neprijatí, neodpustení a pocitov vín a energeticky ich na tom mieste uzamyká. Práve preto bol ľudskej bytosti daný dar odpustenia, súcitu a milosrdenstva, v ktorom sa tieto negatívne vibrácie rozpúšťajú. Avšak pokiaľ sami sebe neodpustíte, tak tam zostanú. A toto je uzatvorený kruh.

Práve preto vás stále učím odpúšťať, rovnako ako v tých dávnych dobách učili ľudské bytosti odpúšťať "múdre ženy národa". Je to stále rovnaké a je to stále o tom istom.

Len Láska, ktorá naplní ľudské srdcia, dokáže zachovávať a obnovovať kolobeh života na Matke Zemi. Ak sa od Lásky odkloníte a zatvoríte samých seba a svoje srdcia pred Láskou a nedovoľíte láske, aby vstupovala do vašich srdiec a naplňovala vás, tak dovoľíte strachu a pýche, aby vás ovládli a potom samých seba zničíte. A tak to je.

A stalo sa tak mnohokrát vo vývoji rôznych civilizácií na Matke Zemi.

A stane sa tak znovu, keď sa k láske nevrátite.

Ako ľudská spoločnosť a civilizácia ste sa ocitli v kritickom bode svojho vývoja. Príliš ste dovolili, aby strach a pýcha ovládli vašu spoločnosť. Čoraz viac prijímate ilúzie, ktoré strach a pýcha vytvárajú, ako objektívnu realitu a nevidíte, že ste prestali tvoriť svoje životy v láske. Prestali ste chápať vlastnú zodpovednosť. Dokonca ste sa jej dobrovoľne vzdali a odovzdali ste ju svojim vládcom, ktorí svoju pokoru iba predstierajú. Práve oni vám potom predkladajú falošné obrazy toho, čo je objektívna realita a vedome vás všetkých klamú. A pretože majú

obrovský strach, že keby ste sa tú pravdu sa dozvedeli a pochopili by ste, že vás klamali, prišli by o svoju moc. Vôbec nikto z vás nevidí, že je to práve pýcha hanby, ktorá im bráni v tom, aby sa verejne priznali, že klamali, pretože by prišli o svoju dokonalosť a neomylnosť.

Práve preto nevidíte, že celá ľudská spoločnosť je ovládaná pýchou a jej jednotlivými hlavami a všetko to drží a zamyká pýcha hanby, pretože nikto z vás nie je ochotný pripustiť, že sa ako ľudské bytosti nesmierne mýlite a že ste práve kvôli svojej pýche chamtivosti, povýšenosti, nadradenosti a moci urobili nesmierne veľa chýb, čím by ste stratili svoju dokonalosť.

A toto je uzatvorený kruh v tom veľkom.

A pri tom mýliť sa je ľudské, je prirodzené robiť chyby, pretože tým všetkým sa učíte. Sú to vaše skúsenosti, prostredníctvom ktorých môžete rásť, ak si priznáte, že ste sa mýli a urobili ste chybu. A to dokážete vtedy a jedine vtedy, keď ste v pokore. Keď je pokora vašou súčasťou dokážete prijať vlastnú zodpovednosť za to, že ste sa mýlili, že ste urobili chybu a zároveň je vašou súčasťou súcť, aby ste to dokázali sami sebe odpustiť. A toto je uzatvorený kruh.

Otázka: Keď v dôsledku nejakej prežitej situácie, začne mať v sebe ľudská bytosť strach, preklopí sa z pýchy dokonalosti do pozície obeť a zároveň sa v nej vytvorí aj pýcha hanby. Potom prestane veriť a dôverovať sama sebe. Práve tá pýcha dokonalosti, ale aj dôležitosť, ktorá s ňou spolupôsobí, spoločne ľudskú bytosť preklopiť do pozície obeť a potom v nej vytvorí ten pocit nedôvery voči sebe samej. Ľudská bytosť v tej nedôvere, pýche obeť a pýche hanby zotrúva do konca života a pritom to vôbec nevidí. V tej nedôvere voči sebe samej potom aj zomiera a tak sa to v nej energeticky uloží ako nevedomý vzorec správania. Je to naozaj tak?

Odpoveď : **Áno. A tento nevedomý vzorec správania je o vzájomnej spolupráci pýchy dokonalosti a dôležitosť, ktoré človeka preklopiť do pozície a pýchy obeť, ktorá v ňom následne vytvorí pýchu hanby. Pýcha obeť človeka zaslepí a zoberie mu jeho vnútorný zrak a ten človek potom už nedokáže prezrieť, aby dokázal z tej pozície obeť vystúpiť von.**

Následne pozícia a pýcha obeť zoberie človeku dôveru a vieru a vytvorí v človeku hanbu a strach. Pýcha hanby drží človeka v zovretí obeť práve cez jeho pýchu dokonalosti. Nedokáže vôbec pripustiť, ani prijať, že by sa mohol mýliť alebo urobiť chybu, pretože on je predsa dokonalý. Práve tým neprijatím vlastnej zodpovednosti sa v človeku vytvorí pocit zlyhania a obrovská nedôvera voči sebe samému a silné pochybnosti o sebe samom. Všetky tieto energie vo vzájomnej spolupráci vytvorí v tom človeku potom silný pocit neodpustenia a pocity viny, ktoré v tom konkrétnom živote už nedokáže človek spracovať a s týmito pocitmi zlyhania, strachu zo zlyhania, nedôvery voči sebe samému, pochybnosti o sebe samom, neodpustenia a viny potom ten človek zomiera, pretože všetky tieto pocity spolu drží pýcha obeť a pýcha hanby v uzatvorenom kruhu.

Keď v dôsledku prežitej situácie, ľudská bytosť práve kvôli STRACHU neprijíma vlastnú zodpovednosť, ale prijíma na samú seba zodpovednosť tých druhých ľudských bytostí, prijíma za vlastné aj všetky POCHYBNOSTI o sebe samej, ktoré však vytvorili tie druhé ľudské bytosti, čím podporí nedôveru voči sebe samej. Práve tento strach potom tú ľudskú bytosť preklopí do pozície obeť. Následne pýcha obeť v nej potom vytvorí tú pýchu dokonalosti, alebo vyvolenosti, či dôležitosť, ale dokáže v nej zrodiť postupne aj všetky tri pýchy, ktoré potom pôsobia spoločne a navzájom jedna druhú podporujú. Tento vzorec správania dokáže fungovať z oboch strán, ale aj z iných, nie len z týchto dvoch. Zároveň má tento vzorec správania aj iné zázemie, z ktorých sa dokáže vytvoriť. Je potrebné, aby ste pochopili, že sa vytvára postupne, veľmi pomaly malými krokmi v mnohých životoch až do takej miery, že ľudská bytosť potrebuje začať pracovať na tom, aby tú pýchu dokonalosti vo svojom živote dokázala vnímať a vidieť a následne ju eliminovala.